

KOŚCIÓŁ NATURALNY – DOKTRYNA

Człowiek, jako dzieło Stwórcy, został usytuowany w pełnym i doskonałym świecie. Człowiek, jak i inne istoty żywe, podlega prawom naturalnym w sposób powszechny, przyrodzony, niezbywalny i poznawalny. Prawa te zostały nam nadane w darze w chwili stworzenia, są one darem Stwórcy i jako takie są najwyższą prawdą i Jego wolą. Odpowiedzialność i obowiązek człowieka wobec tych praw to ich poszukiwanie, odkrywanie, zrozumienie i przestrzeganie. Prawa nadane przez Stwórcę – wyłącznie przez Niego – mogą być odebrane i zmieniane. Człowiek jest częścią Stwórcy, przez co poznaje prawa naturalne, ale ich nie tworzy. Człowiek, jako istota rozumna, ma osobisty dostęp do wszelkich praw naturalnych Stwórcy i tym prawom podlega w sposób nadrzędny, bez prawa do ich ingerencji i modyfikacji. Prawa Stwórcy są ponad czasem i przestrzenią.

Prawa, które w pierwszej kolejności dotyczą człowieka oraz każdej istoty żywej, to:

- 1. Prawo do życia i rozwoju.*
- 2. Prawo do własności.*
- 3. Prawo do wolności osobistej.*
- 4. Prawo do samo posiadania (wolność od niewoli).*
- 5. Prawo do owoców swojej pracy.*

Brak zrozumienia świata lub jego poszczególnych elementów, a także drogi życia jednostki czy ogółu, nie usprawiedliwia i nie zezwala na uzurpowanie sobie prawa do zmiany praw Stwórcy, wprowadzania ograniczeń dla dzieła Stwórcy – ludzi, zwierząt, roślin.

Wszyscy ludzie wobec Stwórcy są równi, dlatego prawa i dary Stwórcy są równe wobec każdej istoty stworzonej. Człowiek, jako istota rozumna, odpowiada indywidualnie za swoje czyny i myśli, a prawa, jakie są dla niego stworzone i wiążące do przestrzegania oraz poznawania, to wyłącznie prawa naturalne. Każdy człowiek jest komplementarny i tylko on zarządza wszystkimi swoimi prawami, a jedynym zwierzchnikiem nad światem jest Stwórca.

Obowiązkiem każdej istoty jest dbanie i szanowanie siebie, innych istot oraz całego otaczającego świata. Dotyczy się to zarówno sfery materialnej oraz duchowej świata.

Świat, w którym żyjemy, jest regulowany przez prawa natury, które utrzymują wszystko wokół w harmonii. Jest jedynym gwarantem niezmienności procesów życiowych w tym zmiennym świecie.

Stwórca pełni dwie podstawowe funkcje w świecie: wszystkim zarządza i wszystkim się rozkoszuje.

Rozwój człowieka, który jest częstką Stwórcy, w naturalny sposób rozpoczyna się od chęci wpływania na świat i zmiany obowiązujących w nim zasad, tak żeby nim zarządzać i czerpać rozkosz z tego, jednakże ze względu na to, iż człowiek jest dziełem Stwórcy te działania nieuchronnie prowadzą do CHAOSU – wprowadzając bezład w świecie. Po doznaniu dysharmonii człowiek kieruje swoją percepcję na rozwój duchowy, odsuwając aspekt materii na dalszy plan.

Człowiek stworzony jest do rozwoju i dążenia do doskonałości i tworzenia harmonijnych relacji z otaczającym światem, postrzegając siebie i otoczenie jako jedność. Uznając kosmos za naturalny idealny porządek, który należy szanować, obdarzać miłością, dbałością i wdzięcznością, jako twór prowadzący do źródła mądrości. Każde oddalenie się od harmonii Stwórcy prowadzi do poczucia niepewności, zagubienia, upadku i destrukcji na płaszczyźnie materialnej i duchowej. Tylko to, co bliskie prawu naturalnemu i naturze służy człowiekowi. Szereg wydarzeń, nie mających porządku, nie może istnieć. Bez wzniesłego celu w życiu ludzie upadają. Poszukujemy idealów i dążymy do rozwoju duchowego. Stwórca jest absolutnym źródłem wszystkich energii. Wszystko się rozwija zgodnie z wcześniej przemyślanym planem, wszystko jest zawarte w predestynacji. Przestrzeganie zasad relacji międzyludzkich i moralności, w której podstawą jest dobroć.

Cztery podpory dobroci są podstawą ogólnoludzkiej moralności prowadzącej do oświecenia:

- 1. Miłosierdzie – okazuj miłość wszystkim.*
- 2. Zasada czystości – zarówno zewnętrznej jak i wewnętrznej.*
- 3. Kontrola zmysłów.*
- 4. Prawdomówność.*

W celu osiągnięcia zrozumienia oraz wewnętrznej dobroci należy przestrzegać i żyć według 10. dróg rozwoju dobroci:

- 1. Największymi przewodnikami dobroci są czysta woda i czysty pokarm.*
- 2. Miejsce zamieszkiwania w czystych miejscach, z dala od dużych aglomeracji.*
- 3. Pora dnia: w czasie 2. godziny przed świtem i 2. godziny po świcie daje siłę dobroci i sprzyja ochronie na cały dzień.*

4. *Krąg przyjaciół. Otaczanie się ludźmi pełnymi dobroci obdarza prawidłowym rozumieniem życia i inspiruje do rozwoju duchowego.*
5. *Działalność i praca w dobroci stawia sobie za cel wewnętrzne oczyszczenie, bezinteresowną pomoc ludziom, działalność charytatywną i duchowe oświecenie społeczeństwa, wyzbywając się zewnętrznych, materialnych sukcesów.*
6. *Święta i rytuały – ceremonie święte w dobroci sprzyjają świadomości duchowej. Święta związane są z duchowymi objawieniami, napędzają duchową radością i wznoszą świadomość.*
7. *Pisma i książki w dobroci przypominają o naszej duchowej naturze i najwyższym celu życia – takie źródła skłaniają nas do refleksji nad transformacją wewnętrzną i samodoskonaleniem.*
8. *Mantry, modlitwy i pieśni, które bezinteresownie wysławiają Stwórcę i opisują rzeczywistość duchową. Pieśni, które zawierają duchowy i filozoficzny pogląd na życie. Muzyka, która uspokaja i wznosi świadomość. To przewodnicy dobroci i energii duchowej.*
9. *Medytacja – to o czym myślimy i na czym się skupiamy. Myśli i plany o oczyszczeniu własnego istnienia, medytacja, która pozwala zrozumieć różnicę między duszą a ciałem. Wewnętrzne pragnienie poznania Stwórcy, a także pragnienie, żeby mu służyć, realizując jego plan.*
10. *Urodzenie: Ci, którzy przestrzegali poczęcia dzieci, dbając o duchowe i fizyczne zdrowie przyszłego pokolenia, dają dzieciom urodzenie w dobroci. Dając im po urodzeniu niezbędną czystość duchową sprzyjającą wzrostowi wewnętrznemu.*

Nawet jeśli urodziliśmy się bez zachowania należytej duchowej i fizycznej czystości w nie najlepszej rodzinie, możemy poprawić defekty naszego urodzenia poprzez ponowne narodzenie w drodze inicjacji przez nauczyciela duchowego. Nauczyciel duchowy staje się naszym duchowym ojcem i przekazuje nam w procesie inicjacji wiedzę duchową. Ten proces jest duchowym ponownym narodzeniem. Rezultatem ponownego narodzenia jest otrzymanie duchowej wiedzy i siły, które pomagają nam wyzbywać się swoich słabości i przywiązań oraz dają nam możliwość rozwinięcia czystej, bezinteresownej miłości do Stwórcy, co z kolei stanowi podstawę naszego powrotu do duchowej rzeczywistości, pełnej wieczności, wiedzy i błogości.

Ścieżka rozwoju człowieka

Życie w dobroci jest rekomendowane dla cywilizowanego człowieka z dwóch powodów:

Daje ono człowiekowi najwyższą jakość życia, kiedy odżywia się czystą żywnością, czystą literaturą duchową, otrzymuje tylko czystą wiedzę, widzi tylko czyste obrazy i słucha czystych dźwięków – wówczas maksymalnie harmonizuje to ludzkie ciało z umysłem i innymi istotami żywymi, całym światem ożywionym i nieożywionym.

Dobroć stwarza idealne warunki dla duchowego rozwoju człowieka, jest ona najwyższą z energii materialnych; dlatego też sprawia, że ciało staje się zdrowe, umysł jasny i stabilny, co jest niezwykle ważne dla rozwoju i wiedzy duchowej oraz praktyki medytacji. Dlatego życie w dobroci można nazwać drogą progresu, ponieważ daje ono człowiekowi dostęp do lepszego z obu światów – materii i ducha.

Dobroć stanowi podstawę moralności, która z kolei jest podstawą duchowości.

Wysoką duchowość człowieka można osiągnąć tylko poprzez dobroć.

Wiara to tylko częściowe życie duchowe, w postępie należy też rozwijać duchową naturę człowieka.

Człowiek nie jest w stanie stworzyć fundamentalnych praw natury i praw człowieka. Autentyczne prawa są zawsze prawidłowe wszędzie, w każdym czasie i dla wszystkich. Możemy je tylko odkrywać i badać dla dobra wspólnego, ponieważ im lepiej rozumiemy te prawa, tym bardziej harmonijne staje się nasze życie.

Główne odkrycie, jakiego może dokonać człowiek, polega na odkryciu źródła prawdy Stwórcy.

Tam, gdzie są prawa, tam jest i ich prawodawca – Stwórca.

Święta Kościelne:

Za wdzięczność Stwórcy, który obdarował nas cudem stworzenia, celebrowanie życia w Kościele Naturalnym odbywa się codziennie.

Święto obfitości celebrowane jest każdego roku 21. czerwca.

Wigilia jest celebrowana każdego roku 24. grudnia.

Święto Nowego Narodzenia celebrowane jest każdego roku 25. grudnia.

Stwórca jest pierwotnym źródłem wszystkiego, przyczyną wszystkich przyczyn, która sama nie ma przyczyny. Stwórca jest wieczną i bezkresną doskonałością, miłością, dobrocią i porządkiem.